سورة الأعراف

سوره شماره ۷ – سوره اعراف

تعداد آیات: ۲۰۶

بسم الله الرحمن الرحیم

۱-الف 'لام' میم' صاد.

۲-کتابی بر تو نازل شده است. دل به آن قوی دار تا به آن هشدار دهی و برای مؤمنان تذکاری باشد.

۳-چیزی را پیروی کنید که از جانب ربّ و پروردگارتان به شما نازل شده است و جز او از اولیای دیگر پیروی نکنید. چه کم پند می گیرید .

۴-چه بسیار اهل شهرها که هلاک و نابودشان کردیم و عذاب ما به هنگام شب یا در خواب نیمه روز به سراغ ایشان آمد.

۵-وقتی عذاب ما به آنها رسید 'سخنی نداشتند، جزاینکه بگویند: ما ظالم وستمکار بودیم.

۶-بطور قطع، از کسانی که پیامبران را به سویشان فرستادیم و نیز از رسولان و پیامبران سئوال خواهیم کرد .

۷- پس (کردارشان) را آگاهانه برایشان بیان می کنیم و روشن می سازیم. زیرا ما هرگز غایب نبوده ایم.

۸-سنجش اعمال' در آن روز حق است. آنان که کفه ی ترازویشان سنگین است فلّاح و رستگارند.

۹-و آنانکه کفه ی ترازوهایشان سبک است' کسانی هستند که با ظلم و ستم به آیات ما، به خود زیان رسانیده اند.

۱۰- ما در زمین شما را اقتدارو مکانت دادیم و ما وسایل معاش شما را در زمین قرار دادیم لیکن شما سپاسگزاری اندکی داشتید .

۱۱- وشما را آفریدیم آنگاه به شما شکل بخشیدیم سپس به ملائک و فرشتگان گفتیم بر این آدم سجده کنید. همه سجده کردند جز ابلیس که از سجده کنندگان نبود.

۱۲-فرمود: چون تو را فرمان دادم چه چیز مانع سجده کردن تو شد ؟گفت: من از او برترم، مرا از آتش آفریده ای و او را از خاک آفریده ای.

۱۳- فرمود: از آن مقام فرو شو، حق تو نیست که در آن مقام تکبر کنی، بیرون رو که فرومایه ای .

۱۴- گفت: مرا تا روز برانگیخته شدن مهلت عنایت کن .

۱۵- فرمود: بی تردید تو از مهلت یافتگانی .

۱۶- گفت حال که اغوا و گمراه کردی من نیز در راه و صراط مستقیمِ تو به کمین ایشان می نشینم.

۱۷- آنگاه از پیش و پس و از راست و چپ بر ایشان می تازم و یورش می برم و بیشترشان را ناسپاس خواهی یافت .

۱۸- فرمود: از آن مقام با ننگ و خفت دور باش .جهنم را از تو و پیروانت مملو و پُر خواهم کرد .

۱۹- ای آدمْ تو و همسرت در بهشت مأوا گزینید و هر چه خواستید بخورید اما به این درخت نزدیک نشوید که از ظالمان و ستمگران میشوید.

۱۹- شیطان آندو را وسوسه کرد تا شرمگاه پوشیده ی ایشان را ظاهر سازد و گفت: ربّ و پروردگارتان به این سبب شما را از آن درخت نهی کرد که فرشته میشوید یا جاودانه خواهید شد.

۲۱- و برآن دو قَسَم وسوگند یاد کرد که بی تردید من اندرزگو و خیرخواه شما هستم.

۲۲- بدین ترتیب ایشان را فریب داد. وقتی از آن درخت تناول کردند شرمگاهشان آشکار شد و بر آن شدند که از برگهای بهشت بر

خـــود بپوشـــند. ربّ و پروردگارشـــان نـــدا داد مگـــر شـــما را از ایـــن درخـــت منع نکردم و نگفتم که شیطان دشمن آشکارشماست؟

۲۳- گفتنـــد: ربّ و پروردگـــارا بـــه خـــود ظلـــم و ســـتم کـــردیم و اگـــر مـــا را نیامرزی و بر ما رحمت نیاوری زیانکار خواهیم بود.

۲۴- فرمـــود: فـــرود آییـــد کـــه بـــا یکـــدیگر دشـــمن خواهیـــد شـــد و مـــدتی زمین قرارگاه شماست و امکان بهره گیری از آن را خواهید داشت.

۲۵- فرمـــود: در آن زیســـت میکنیـــد و در آن مـــی میریـــد و از آن بیـــرون آورده میشوید.

۲۶- ای فرزنـــدان آدمٰ لباســـی بـــرای شـــما فـــرو فرســـتادم کـــه برایتـــان زینـــت اســـت و شـــرمگاهتان را میپوشـــاند و لبـــاس تقـــوا بهتـــر اســـت. ایـــن از آیـــات خداست شاید به خود آیند و پند گیرند.

۲۷- ای فرزنـــدان آدمٰ شـــیطان شـــما را نفریبـــد چنانکـــه لبـــاس پـــدر و مادرتـــان را از تنشـــان بـــر کنـــد تـــا شرمگاهشـــان را در نظرشـــان آشـــکار کـــرد و ازجنّـــت و بهشـــت بیـــرون کـــرد چـــرا کـــه او وقبیلـــه و گـــروهش از جـــایی کـــه آنهـــا را نمـــی بینیـــد شـــما را مـــی بیننـــد. مـــا شـــیطانها را اولیـــاء و دوســـتان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی آورند.

۲۸- چـــون فحشـــاء وکـــار زشـــتی انجـــام دهنـــد گوینـــد؛ نیاکانمـــان رانیـــز چنـــین یافتـــه ایـــم و الله مـــا را بـــدان فرمـــان داده اســـت . بگـــو: الله بـــه زشـــتکاری فرمـــان نمـــی دهـــد .آیـــا چیـــزی را کـــه نمـــی دانیـــد بـــه الله نســـبت میدهید.

۲۹- بگـــو: ربّ و پروردگـــار مـــن بـــه قســـط وعـــدالت فرمـــان داده و نیـــز بـــه اینکـــه هنگـــام هـــر صـــلاۀ و نمـــاز رو بـــه جانـــب او گردانیـــد و بـــا اخـــلاص او را بخوانیـــد. همـــانطور کـــه در آغـــاز شـــما را آفریـــد بـــه ســـویش بـــاز مـــی گردید.

۳۰- گروهـــی را هـــدایت کـــرد وجمعـــی نیـــز در گمراهـــی ثابـــت بـــاقی ماندنـــد بـــی تردیـــد آنهـــا بـــه جـــای الله شـــیاطین را بـــه دوســـتی و ولـــیّ بـــر گزیدند و ایشان می پندارند که هدایت یافته اند.

۳۱- ای فرزندان آدم به هنگام عبادت لباسهای شایسته به خود برگیرید و بپوشید و نیز بخورید و بیاشامید و لکن اسراف نکنید که بی تردید او اسراف کاران و تجاوز گران را دوست نمی دارد.

۳۲- بگو: چه کسی جامه هایی را که الله برای بندگانش پدید آورده و رزق و روزی های طیّب و پاکیزه را حرام کرده است؟ بگو: این چیزها در زندگی دنیا برای کسانیست که ایمان آورده اند و در روز قیامت نیز خاص ایشان است.اینچنین ما آیات را برای آنان که میدانند بیان میکنیم.

۳۳- بگو: بی تردید ربّ و پروردگار من فحشاء و کارهای زشت را چه آشکار باشد چه پنهان، حرام کرده است ، واثم و گناه و سرکشی به ناحق و اینکه چیزی را که دلیلی برایش نیامده است شریک الله قرار دهید و چیزی را به الله نسبت دهید که نمی دانید.

۳۴- هر امتی را اجل معینی است و چون اجلشان فرا رسد نه لحظه ای تأخیر کنند و نه پیش بیافتند.

۳۵- ای فرزندان آدم هر گاه از خودتان رسولانی به میان شما بیایند که آیات مرا برای شما بازگو کنند تقوا داران وپرهیزکاران و صالحان وشایسته کرداران را نه خوف وترسی باشد و نه محزون و غمناک شوند.

۳۶- تکذیب کنندگان آیات ما که در برابر آن کبر میورزند' آنها اصحاب و یاران آتش هستند و پیوسته در آن ماندگار خواهند بود.

۳۷- ستمکارتر از آنان که بر الله افترای کذب می بندند و یا آیاتش را تکذیب می کنند کیست ؟ آنها نصیب خود را از مقدّر شده ها می برند تا وقتی رسولان و فرستادگان ما برای گرفتن جانشان بیایند به آنها می گویند: کجایند معبودهایی که غیر از الله ایشان را می خواندید؟ گویند: آنها از ما گم شدند و بر خود گواهی دهنده می باشند که بی تردید ایشان از کافران بودند.

۳۸- می فرماید: شما نیز به گروه جن و انسی که پیش از شما به آتش وارد شده است داخل شوید .هر گروهی که وارد شوند گروهی

دیگر را لعنت کنند تا همگی با ذلت در آن قرار گیرند. مُتأخّران در مقابل مُتقَدّمان گویند :ربّ و پروردگارا اینها بودند که ما را گمراه کردند پَس عذاب آنان را از آتش دو برابر کن . فرماید: برای همه دوچندان است ولی شما نمی دانید.

۳۹- پیشوایان به پیروان گویند: شما فضل ومزیّتی بر ما ندارید اینک عذاب را در برابرآنچه از کردارتان کسب کرده اید ،بچشید.

۴۰- درهای آسمان به روی تکذیب کنندگان آیات ما و کبرورزان گشوده نمی شود و به جنّت و بهشت درنمی آیند مگر اینکَه شتر از سوراخ سوزن در آید. اینچنین مجرمان را کیفر می دهیم.

۴۱- آنها را در جهنم آرامگاههایی است و از بالای آنها پوشش هایی و اینگونه ما ظالمان را جزا میدهیم.

۴۲- کسانی که ایمان آورده اند و کردار شایسته کردند' از اهل جنّت وبهشت میباشند و پیوسته در آن باقی خواهند ماند. و ما کسی را بیش ازتوانش تکلیف نمیکنیم.

۴۳- و کینه را از دلهایشان میزداییم. آنگاه که جویباران از زیر پایشان جریان دارد گویند :الحمدُلله سپاس الله را که ما را بدینجا راهبر شد. و اگر الله ما را هدایت نمی کرد ما هدایت نمی یافتیم .فرستادگان ربّ و پروردگار ما به حق آمده اند.وآنگاه آنها را ندا در دهند که این بهشت را به پاداش کردارتان به ارث به شما داده اند.

۴۴- بهشتیان به اصحاب آتش ندا کنند که درست بود آنچه ربّ و پروردگا ربه ما وعده داد .پس آیا وعده های ربّ و پروردگار به شما نیزدرست بود ؟ گویند: آری، و آنگاه مؤذّن وندا دهنده ای در میان آنها ندا دهد: لعنت الله بر ظالمین و ستمکاران باد.

آیه ۴۵-آنکسانی که باز دارنده راه الله هستند و خواستارانِ راه کج ،که به آخرت کافرند.

آیه ۴۶- در میانشان حجاب و حائلیست وبر اَعراف و بلندیها مردانی هستند که همه را از سیمایشان میشناسند و اهل بهشت را ندا

دهند:سلامٌ علیکم، سلام بر شما. اینان با آنکه طمع وآرزویش را دارند' ولی هنوز بدان در نیامده اند.

۴۷- و چون چشمشان به اصحاب آتش افتد، بگویند: ربّ و پروردگارا ما را بر شمار ظالمین و ستمکاران قرار مده.

۴۸- اصحاب اعراف و بر بلندی ایستاده گان' مردانی که از سیمایشان میشناسند ندا دهند و گویند :مال اندوزی و کِبربه حالتان سود مند نبود.

۴۹- آیا اینها همان کسانی هستند که سوگند یاد میکردید که رحمت الله هرگز شامل احوالشان نخواهد شد؟ بدون خوف و بیم و حُزن و اندوه اینک به جنّت و بهشت داخل شوید.

۵۰- دوزخیان و اصحاب آتش به اصحاب جنّت و بهشتیان ندا دهند که اندکی آب یا از آنچه الله به شما رزق و روزی داده ما را بهره مند کنید. گویند: بی تردید الله اینها را بر کافران حرام کرده است.

۵۱- آنان که دین و آئین خود را لَهو ولَعب و بازیچه پنداشتند و زندگی دنیا فریبشان داد پس ما آنها را فراموَش میکنیم ،همانطور که آنان دیدار چنین روزی را از یاد بردند و آیات ما را انکار کردند.

۵۲- ما کتابی برایشان آوردیم و با علم و آگاهی آن را بیان کردیم که برای مؤمنان هدایت و رحمت است.

۵۳- آیا انتظاری جز تأویل آن دارند؟ روزی که تأویل و نتیجه ی آن معلوم شود کسانی که پیشاپیش آن را فراموش کردند، گویند: فرستادگان از سوی ربّ و پروردگار ما به حق آمدند. پس آیا شفیعانی داریم که شفاعتمان کنند یا بازگردیم و اَعمالی غیر از آنچه میکردیم انجام دهیم؟ آنها به خود زیان رسانیده اند و افتراهایی که می ساختند همه نابود شدند.

۵۴- بی تردید ربّ و پروردگار شما الله است کسی که آسمانها و زمین را در شش روز خلق کرد. آنگاه به عرش بپرداخت .روز را به

شب میپوشاند که شتابان در پی آن می رود. وخورشید و ماه و ستارگان را که مُسَخّر به فرمان او هستند. آگاه باشید که خلق و آفرینش و امر و فرمان از آنِ اوست. الله 'ربّ و پروردگار جهانیان' تبارک و بزرگ است.

۵۵- ربّ و پروردگارتان را به تضرّع و در نهان بخوانید. زیرا او متجاوزان و سرکشان را دوست نمی دارد.

۵۶- و بعد از اصلاح زمین در آن فساد نکنید و او را با خوف و بیم و طَمَع و امید بخوانید. بی تردید رحمت الله به محسنین و نیکو کاران نزدیک تر است.

۵۷- واوست که بادها را بشارت و مژده ای پیشاپیش رحمتش می فِرستد تا ابرهایی گرانبار را جا به جا بکند. ما آن را به سرزمینی که مَوات و مُرده است می فرستیم و آن آب را فرو می آوریم و با آن انواع میوه ها را خارج میکنیم. اینگونه مردگان را نیز خارج میکنیم شاید شما از آن ذکر وپند گیرید.

۵۸- وزمین طیّب و پاک' گیاهش به فرمان ربّ و پروردگارش خارج میشود و زمینِ خبیث و ناپاک جز اندک و بی فایده بیرون نمی آورد. این گونه آیات را برای شاکرین و سپاسگزاران' بیان می کنیم.

۵۹- نوح را به جانب قومش فرستادیم. پس گفت: ای قوم من' الله را عبادت کنید که جز او الـه و معبودی برایتان نیست. بی تردید من برای شما از عذاب روز بزرگَ و عظیم خوف و ترس دارم.

۶۰- ملاء و بزرگان قومش گفتند: ما تو را در گمراهی آشکاری می بینیم.

۶۱- گفت: ای قوم من' من در گمراهی نیستم بلکه فرستاده ی ربّ و پروردگار جهانیان هستم.

۶۲- که پیامهای ربّ و پروردگارم را به شما می رسانم و به شما پند و اندرز می دهم و از الله چیزهایی می دانم که شما نمیدانید.

۶۳- آیا تعجب کرده اید که مردی از میان شما با تذکّری از جانب ربّ و پروردگارتان برایتان به هشدار بیاید . وتقوا و پرهیز کاری پیشه کنید شاید مشمول رحمت او شوید.

۶۴پس تکذیبش کردند، سپس ما او و کسانی را که همراهش در کشتی بودند نجات دادیم و تکذیب کنندگانِ آیاتمان را غرق کردیم بی تردید آنها قومی کور دل بودند.

۶۵- بر قوم عاد' برادرشان هود را فرستادیم. گفت :ای قوم من 'الله را عبادت کنید که شما را جز او الـه و معبودی نیست. آیا تقوا و پرهیزکاری نمی کنید؟

۶۶- مَلَاء و بزرگان قومش، که کافر بودند، گفتند: بی تردید به نظر ما تو سفیه و بی خَرَد هستی و بی تردید ظنّ و گمان داریم که تواز کاذبین و دروغگویان می باشی .

۶۷- گفت: ای قوم من' من سفیه و بی خرد نیستم، بلکه رسول و فرستاده ی ربّ و پروردگار جهانیان هستم.

۶۸- پیامهای ربّ و پروردگارم را به شما می رسانم و من برای شما نصیحت گو و ناصِح امین هستم.

۶۹- آیا تعجّب میکنید که مردی از میان خود شما با تذکری از جانب ربّ و پروردگارتان آمده است که هشدارتانَ دهد؟ زمانی را به یاد آورید که شما را جانشین قوم نوح قرارتان داد ودر خلق و آفرینش شما ،جثه های نیرومندی نصیبتان کرد. پس نعمتهای الله را به یاد داشتَه باشید شاید شما رستگار شوید.

۷۰- گفتند: آیا به سراغ ما آمده ای تا تنها الله را عبادت کنیم و آنچه را نیاکانمان می پرستیدند وا گذاریم؟ اگر راست می گویی آنچه را به ما وعده می دهی برای ما بیاور.

۷۱- گفت:رجس و عذاب و غضب ربّ و پروردگارتان، شما را فرا گرفته استَ. آیا با من در مورد اسمهایی مجادله میکنید که شما و نیاکانتان برگزیده اید؟ در حالیکه الله هیچ دلیل و برهانی درباره ی

آن نازل نکرده است. حالا که چنین است منتظر باشید. من هم با شما انتظار میکشم .

۷۲- سر انجام او و همراهانش را به رحمت خود نجات دادیم و ریشه ی کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند و مؤمن نبودند، برکندیم.

آیه ۷۳- به سوی ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که گفت: ای قوم من الله را بپرستید که برای شما اله و معبودی غیراز او نیست. دلیل روشنی از سوی ربّ و پروردگارتان برای شما آمد. این ماده شتر الله برای شما آیه و معجزه ایست. پس رهایش کنید که در زمین الله به چرا بپردازد و آسیبی به او نرسانید که عذاب دردناکی گریبانگیرتان را خواهد گرفت.

۷۴- و به یاد آورید که شما را جانشین قوم عاد قرار داد ودر سرزمین مستقر ساخت که در دشتهای آن قصر ها بنا کردید و در کوه ها خانه ها تراشیدید. پس نعمتهای الله را به یاد آورید و در زمین فساد نکنید.

۷۵- بزرگان و مَلَأ قومش که مستکبربودند، به مستضعفان که مؤمن بودند، گفتند :آیا شما یقین دارید که صالح' از طرف ربّ و پروردگارش فرستاده ی او شده است؟ گفتند: به پیامی که او آورده است ایمان داریم.

۷۶- مستکبران گفتند: ما به چیزی که شما به آن ایمان آورده اید ، کافرهستیم.

۷۷- آنها ماده شتر را پی کردند و از فرمان ربّ و پروردگارشان سر باز زدند و گفتند :ای صالح اگر از رسولان هستی، آنچه را به وعده میدهی برای ما بیاور.

۷۸- آنگاه زلزله ایشان را فرا گرفت و در خانه های خود از پا در آمدند.

۷۹- سپس از آنها روی گردانید و گفت: ای قوم من، من پیام ربّ و پروردگارم را رساندم و پند تان دادم ولی شما نصیحت کنندگان را دوست نمی دارید.

۸۰- و لوط را فرستادیم. آنگاه به قومش گفت :آیا مرتکب فحشاء و کار زشتی می شوید که پیش از شما هیچ یک از جهانیان وعالمیان نکرده است؟

۸۱- آیا به جای زنان با مردان شهوت می رانید؟ شما قومی اسرافکار هستید.

۸۲- پاسخ قومش جز این نبود که گفتند :اینان را ازسرزمین و بلادتان برانید. بی تردید اینها مردمانی هستند که مطهّر و پاک می باَشند.؟؟؟

۸۳- ما او و خاندانش را نجات دادیم جز همسرش که از بازماندگان بود.

۸۴- و بارانی بر آنها ببارانیدیم . پس بنگر که سر انجام مجرمان و گناهکاران چگونه بود.

۸۵- برادرشان شعیب را به سوی مَدیَن فرستادیم ،گفت :ای قوم من ’الله را بپرستید که شما را جز او الـه و معبودی نیست. دلیل روشنی از ربّ و پروردگارتان برای شما آمَد. پس پیمانه و ترازو را کامل بدهید و به مردم چیزهایشان را کم ندهید .و پس از اصلاح شدن زمین در آن فساد نکنید .اگر ایمان دارید این برای شما خیر و بهتر است.

۸۶- بر هر راهی به کمین ننشینید که با تهدید ’هر کسی را که ایمان دارد را از راه الله باز دارید و آنها را به کج راهه بیاندازید. به یاد آورید زمانی را که قلیل و اندک بودید و شما را زیاد کرد .ببینید عاقبت کار مفسدان چگونه بود.

۸۷- اگر گروهی از شما به پیام من ایمان آورند و گروهی ایمان نیاورند' صبر کنید تا الله میان ما داوری کند که او بهترین داوران و او خیرالحاکمین است.

۸۸- بزرگان و مَلَأ قومش که مستکبر بودند ،گفتند: ای شعیب یا به آیین ما باز گردید یا تو و همراهانت را از دیارمان اخراج و بیرون خواهیم کرد. گفت :حتی اگر از آن کراهت داشته باشیم؟

۸۹- اگر به آیین شما که الله ما را از آن نجات داد باز گردیم به الله افترای کذب و دروغ بسته ایم و سزاوار نیست که به آن باز گردیم مگر الله بخواهد که دانش ربّ و پروردگار ما بر همه چیز احاطه دارد و ما بر الله توکل کردیم .ربّ و پروردگارا،میان ما و قوممان راهی به حق بگشا که تو بهترین فاتحین و گشایندگانی .

۹۰- بزرگان و مَلَأ قومش که کافر بودند، گفتند: اگر از شعیب پیروی کنید زیانکار خواهید بود.

۹۱- آنگاه زلزله ای سخت آنها را فرا گرفت و در خانه های خود از پای در آمدند. ۹۲- آنان که شعیب را تکذیب کردند گویی هرگز آنجا نبودند و آنان که شعیب را تکذیب کردند خود زیانکار شدند.

۹۳- آنگاه از آنها روی گرداند و گفت: ای قوم من 'رسالات و پیامهای ربّ و پروردگارم را به شما رساندم ونصیحت و پندتان دادم . پس چگونه بر مردمی کافر افسوس بخورم.

۹۴- به هیچ دیاری نبیّ و پیامبری نفرستادیم مگر آنکه ساکنانش را به رنجها و سختی ها گرفتار ساختیم شاید که تضرّع کنند.

۹۵- انگاه خوشی را به جای ناخوشی آوردیم تا انبوه ؟؟؟ شدند و گفتند: رنج و سختی؟؟؟ به نیاکان ما نیز رسیده است .پس ناگهان آنها را از پای در آوردیم و آنها نمی دانستند.

۹۶- اگر ساکنان تمام بلاد' ایمان می آوردند و تقوا پیشه می کردند درهای برکات آسمان و زمین را بر آنها می گشودیم. لکن تکذیب کردند. ما هم آنها را به کیفر کردارشان و اکتسابشان فرو گرفتیم.

۹۷-آیا اهل بلاد درامان هستند از اینکه شبانه و در خواب خَشم ما بر آنها نازل شود؟

۹۸- یا اهل بلاد در امان هستند از اینکه به هنگام روز' وقتیکه سرگرم بازی هستند خَشم ما به سراغشان بیاید؟

۹۹- آیا از مکر الله در امانند در حالیکه جز زیانکاران از مکر الله خود را ایمن نمی دانند؟

۱۰۰- آیا آنان که زمین را از پیشینیان به ارث برده اند عبرت نمیگیرند که اگر بخواهیم آنها را به خاطر ذنوب و گناهانشان هلاک خواهیم کرد و بر دلهایشان مهر میزنیم تا نشنوند؟

۱۰۱- اینست بلادی که اخبار آنرا برایت میگویم که بی تردید رسولان و پیامبرانشان برایشان نَشانیها و معجزاتی آوردند و آنها به چیزی که قبلا آنرا تکذیب کرده بودند پس ایمان نیاوردند. الله اینچنین بر دل کافران مهر می نهد.

۱۰۲- اکثر آنها را بر عهد و پیمان خود ثابت نیافتیم و براستی بیشتر آنها را فاسق و نافرمان یافتیم .

۱۰۳- بعد از ایشان موسی را با آیاتمان به سوی فرعون ومَلَأ و اشراف قومش فرستادیم و آنها نیز بر آن آیات ظلم و ستم کردند. پس بنگر عاقبت مفسدین چگونه بود .

۱۰۴- وموسی گفت: ای فرعون من رسول و فرستاده ی ربّ و پروردگار جهانیان هستم .

۱۰۵-شایسته است که جز حق در باره ی الله چیزی نگویم. من معجزه ای از ربّ و پروردگارتان برای شما آورده ام .بنی اسرائیل را با من بفرست .

۱۰۶ – گفت: اگر راست میگویی و آیه و معجزه ای آورده ای آنرا بیاور.

۱۰۷- آنگاه چوب دست خود را انداخت که ناگاه بصورت اژدهایی ظاهر و القاء شد .

۱۰۸- و دستش را بیرون آورد که در مقابل بینندگان می درخشید.

۱۰۹- مَلَأ و بزرگان قوم فرعون گفتند: براستی این جادوگری علیم و دانا است.

۱۱۰- می خواهد شما را از سرزمین تان اخراج کند. چه امر میکنید؟

۱۱۱- گفتند: او و برادرش را نگاه دار و فراخوان ها را به شهرها بفرست .

۱۱۲- تا ساحران و جادوگران علیم و دانا را بیاورند.

۱۱۳- ساحران نزد فرعون آمدند و گفتند: اگر غالب و پیروز شدیم بی تردید پاداشی برای ما خواهد بود؟

۱۱۴- گفت: آری،و بی تردید شما از مقرّبان ما خواهید شد .

۱۱۵- گفتند: ای موسی نخست توالقاء میکنی و می افکنی یا ما القاء کنیم و بیفکنیم؟

۱۱۶- گفت :شما القاء کرده و بیفکنید. چون القاء کردند و افکندند چشم مردم را سحرو افسون کردند و آنها را ترساندند و سِحر و جادوی عظیمی به بارَ آوردند .

۱۱۷- به موسی وحی کردیم عصایت را القاء کن و بیفکن پس آنگاه فرو بُرد آنچه را دروغ بود.

۱۱۸- پس حق به اثبات رسید و عملکردها ، آنچه عمل کرده بودند، باطل شد .

۱۱۹- و همانجا مَغلوب شدند و به خواری و سرافکندگی برگشتند .

۱۲۰- و ساحران وجادوگران به سجده افتادند .

۱۲۱- گفتند :ما به ربّ و پروردگار جهانیان ایمان آوردیم .

۱۲۲- ربّ و پروردگار موسی و هارون .

۱۲۳- فرعون گفت: پیش از آنکه به شما اجازه داده باشم به او ایمان آوردید؟حتماً در این شهر توطئه کرده اید تا مردمش را بیرون کنید. بزودی خواهید دانست .

۱۲۴- دستها و پاهایتان را به خلاف یکدیگر خواهم برید و همه ی شما را به دار خواهم زد و مَصلوب خواهم کرد .

۱۲۵- گفتند: بی تردید ما به پیشگاه ربّ و پروردگارمان باز میگردیم .

۱۲۶- تنها انتقام تو نسبت به ما این است که چون آیات ربّ و پروردگارمان بر ما آشکَار شد ایمان آوردیم. بار خدایا ما را شکیبایی ده و ما را مسلمان بمیران .

۱۲۷- مَلَأ و اشراف قوم فرعون گفتند: آیا موسی و قومش را رها میکنی که در زمین فساد کنند؟ تو و اله هایت و معبودهایت را به حال خود گذارند؟ گفت :در آینده ای نزَدیک پسرانشان را می کشیم و زنانشان را زنده نگه می داریم. ما بر آنها دارای تسلط و چیرگی هستیم .

۱۲۸- موسی به قومش گفت: از الله یاری بجویید و شکیبا باشید بی تردید زمین از آن الله است. آن را به هر کس از عباد و بندگانش که بخواهد وامیگذارد و آینده از آن اهل تقواست .

۱۲۹- گفتند: پیش از آنکه بسوی ما بیایی در اذیت و آزار بودیم و پس از آمدنت هم اذیت و آزار می بینیم. گفت: امید است ربّ و پروردگارتان دشمنانتان را هلاک کند و شما را در روی زمین جانشین آنها گرداند تا ببیند چگونه عمل میکنید .

۱۳۰- پیروان فرعون را به قحطسالی و کمبود محصول گرفتار کردیم شاید پند گیرند .

۱۳۱- زمانی که نیکی به آنها رسید، گفتند :این از خود ماست و اگر رنج به آنها میرسید فال بد به موسی و کسان او وارد میکردند. آگاه

باش که طالع نیک و طالع بد برای آنها نزد الله است ،لکن اکثر آنها نمیدانند .

۱۳۲- گفتند: هر آیه و معجزه ای بیاوری که ما را سِحر و جادو کنی به تو ایمان نمی آوریم .

۱۳۳-آنگاه طوفان و ملخ وشپش و قورباغه و خون را که هر کدام به تنهایی آیه و نشانه ای آشکار بودند بر آنها فرستادیم باز کِبر ورزیدند و مردمی مجرم بودند .

۱۳۴- و چون عذاب بر آنها واقع شد ، گفتند: ای موسی به عهدی که با ربّ و پروردگارت داری از او بخواه که اگر این عذاب را از ما برطرف کنی قطعاً به تو ایمان می آوریم و بنی اسرائیل را با تو می فرستیم .

۱۳۵- پس چون تا مدتی که مقرر شده بود عذاب را از ایشان برطرف کردیم و برداشتیم، آنگاه عهد و پیمانشان را شکستند .

۱۳۶- سر انجام از آنها انتقام گرفتیم و آنها را در دریا غرق کردیم زیراآیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل بودند .

۱۳۷- شرق و غرب زمین پر برکت را به آن طایفه ی مستضعف به ارث دادیم و وعدهَ ی نیک ربّ و پروردگارت بر بنی اسرائیل به سبب صبر و شکیبایی آنها تحقق یافت و آنچه فرعونیان ساختند و آنچه راکه بر افراشتند در هم کوبیدیم .

۱۳۸- و بنی اسرائیل را از دریا گذرانیدیم تا رسیدند به قومی که به پرستش اصنام و بتهایشان می پرداختند. گفتند: ای موسی برای ما اله و معبودی قراربده مانند الِه ها و معبودهای آنها،گفت : واقعا شما مَردمی جاهل و نادان هستید .

۱۳۹- بی تردید عاقبت اینها نابود شدنی و کردار ایشان باطل است .

۱۴۰- گفت :آیا اله و معبود دیگری غیر از الله برایتان پیدا کنم ؟و او شمارا بر جهانیان برترَی داد.

۱۴۱- آن زمان را به یاد آرید که فرعونیان به سختی شکنجه و عذابتان میدادند پسرانتان را می کشتند و زنانتان را زنده نگه می داشتند. ما شما را نجات دادیم و از جانب ربّ و پروردگارتان' این برای شما آزمایش بزرگی بود .

۱۴۲- سی شب با موسی وعده گذاردیم و با ده شب دیگر آن را کامل کردیم.آنگاه که چهل شب وقت مقررِ ربّ و پروردگارش به پایان رسید'موسی به برادرش هارون گفت: در میان قوم من جانشین من باش و به اصلاح امور بپرداز و از روش مفسدان پیروی نکن .

۱۴۳- هنگامی که موسی به میعاد ما آمد' و ربّ و پروردگارش با او به سخن درآمد گفت :ربّ و پروردگارا خودت را به من نشان بده تا تو را ببینم. فرمود: هرگز مرا نخواهی دید ولی به کوه نگاه کن اگر در جایش قرار گرفت تو نیز مرا خواهی دید .هنگامیکه ربّ و پروردگارش بر کوه تجلی کرد آن را متلاشی ساخت و موسی بیهوش فرو افتاد.هنگامی که بهوش آمد، گفت: تو منزهی .به درگاهت توبه کردم و از نخستین ایمان آورندگان می باشم .

۱۴۴- فرمود: ای موسی من با پیامها و با سخن گفتنم تو را بر مردم برگزیدم .پس آنچه را به تو داده ام بگیر واز شاکرین و سپاس گزاران باش .

۱۴۵- برای او انواع اندرزها را در الواح نوشتیم و همه چیز را بیان کردیم .آن را به قوت بگیر و به قومت فرمان بده که نیکوترش را عمل کنند و بزودی سرای فاسقان را به شما نشان خواهم داد .

۱۴۶- کسانی را که به ناحق در روی زمین تکبر می ورزند بزودی از آیات خود باز می داریم چرا که هر آیه ای ببینند به آن ایمان نمی آورند و چنانچه راه هدایت را ببینند آنرا در پیش نمیگیرند و اگر راه گمراهی و ذلالت را ببینند آنرا برمیگزینند زیرا آیات ما را کذب و دروغ می شمردند و از آن غافل بودند .

۱۴۷- اعمال کسانی که آیات ما را و دیدار آخرت را تکذیب کنند، نابود خواهد شد. آیا جز در برابرآنچه عمل کرده اند پاداشی خواهند دید ؟

۱۴۸- قوم موسی در غیاب او از زیورآلاتشان پیکر گوساله ای ساختند که صدای گوساله داشت. مگرنمی دیدند که با آنها سخن نمیگوید و به راهی هدایتشان نمی کند. لکن آنرا برگزیدند و آن قوم ظالم و ستمکار بودند .

۱۴۹- و چون پشیمان شدند و دریافتند که گمراه شده اند ،گفتند: اگر ربّ و پروردگارمان بر ما رحمت نیاورد و ما را نیامرزد به یقین زیانکار خواهیم بود .

۱۵۰- و چون موسی خشمگین و اندوهناک نزد قومش بازگشت ،گفت :در غیاب من جانشین بدی برایم بودید. چرا در امر ربّ و پروردگارتان شتاب کردید؟ سپس الواح را انداخت و سر برادرش راگرفت و بسوی خود کشید . گفت: پسر مادرم ' این قوم مرا ضعیف وناتوان دیدند و نزدیک بود مرا بکشند. کاری نکن که دشمنان شماتتم کنند و مرا با گروه ستمکاران وامگذار .

۱۵۱- گفت :ربّ و پروردگارا من و برادرم را ببخش و ما را به رحمت خود واصل کن که تو مهربان ترین مهربانها هستی . تو ارحم الراحمین هستی.

۱۵۲- بزودی خشم ربّ و پروردگارشان و ذلت زندگی دنیا نصیب کسانی خواهد شد که گوساله را برگزیدند .اینچنین کیفر افترا زنندگان را می دهیم .

۱۵۳- آنان که اعمال و کارهای بد و سیئات انجام دادند سپس بعد از ارتکاب آن توبه کرده و ایمان آوردند، بی تردید بعد از آن ربّ و پروردگارت آمرزنده ی مهربان است .

۱۵۴- چون خشم موسی فرو نشست الواح را برگرفت و در نوشته های آن هدایت و رحمت بود برای کسانی که برای ربّ و پروردگارشان دارای رَهب و ترس و بیم بودند .

۱۵۵- سپس موسی هفتاد تن از مردان قومش را برای میعاد با ما برگزید و چون لرزه ای آنها را فرا گرفت ، گفت: ربّ و پروَردگارا اگر می خواستی پیش از اینها و مرا هلاک کرده بودی آیا به خاطر کردار نادانها ما را هلاک میکنی ؟ این جز آزمایش تو چیزی نیست . هر که را بخواهی گمراه و هر که را بخواهی هدایت می کنی. تو یاور مایی ما را بیامرز و بر ما رحم کن که تو بهترین آمرزندگانی، که تو خیرالغافرین میباشی .

۱۵۶- و دردینا ودر آخرت برای ما نیکی بنویس بی تردید ما بسوی تو هدایت گشته ایم. فرمود: عذابم را به هرکس که بخواهم می رسانم و رحمتم فراگیر است پس بزودی آن برای متّقیان و پرهیزکاران و زکات دهندگان و ایمان آورندگان به آیاتمان نوشته خواهد شد.

۱۵۷-آنان که از این رسول پیروی می کنند' پیامبر اُمّی که صفاتش در تورات و انجیلی که در اختیار دارند آمده است که آنان را به کار خوب فرمان میدهد و از زشتی ها بازشان می دارد و طیّبات و پاکیزه ها را برایشان حلال و خبیثها وپلیدی ها را حرام می شمارد و بارهای سنگین و تکالیف شاقّ را از دوششان برمیدارد. آنان که به او ایمان دارند و حُرمَتش را رعایت کرده اند و از نوری که بر او نازل شده پیروی کردند همان رستگارانند.

۱۵۸- بگو: ای مردم بی تردید من رسول الله که پادشاهی آسمانها و زمین از آن اوست به سوی جمیع شما هستم. الـه و معبودی جز او نیست. زنده می کند و می میراند. پس به الله و رسول وفرستاده اش،نَبی و پیامبر درس نخوانده ای که به الله و کلمات او ایمان دارد ، ایمان بیاورید و از او پیروی کنید تا شاید هدایت شوید .

۱۵۹- گروهی از قوم موسی هستند که به حق هدایت میکنند و در پرتو آن عدالت می کنند .

۱۶۰- آنان را به دوازده طایفه تقسیم کردیم که هر یک امتی باشند. چون قوم موسی از او آب خواستند وحی کردیم که عصایت را بر آن سنگ فرو آور، ناگاه دوازده چشمه از آن روان شد و هر گروه آبشخور خود را بشناخت و ابر را سایبانشان کردیم و ترنجبین و مرغ

بریان برایشان فرستادیم از پاکیزه ها و طیّبات که رزق و روزی شما کردیم بخورید .آنها بر ما ظلم و ستم نمی کردند بلکه به خودشان ظلم و ستم می کردند.

۱۶۱- وهنگامی که به آنها گفته شد ؛ در این قریه و وادی ساکن شوید و از هر چه خواستید بخورید و بگویید :گناهان ما را بریز وسجده کنان و با فروتنی از در وارد شوید تا از خطاهای شما در گذریم و به نیکوکاران پاداش افزون تری خواهیم داد .

۱۶۲- ما هم بر کسانی که ظلم وستم کردند و گفتار را به خلاف آنچه به آنها گفته شده بود بَدَل کردند' به کیفر ظلم و ستمی که روا داشتند بلای آسمانی نازل کردیم .

۱۶۳ – از آنها در باره ی قریه ای که نزدیک دریا بود سئوال کن .هنگامیکه روز شنبه تخطّی می کردند، چون ماهیانِ آنها در روز شنبه آشکار می آمدند و روی آب ظاهر می شدند و غیرَ شنبه نمی آمدند، بدینگونه آنها را به چیزی که نافرمانی و فِسق می کردند آزمایش کردیم .

۱۶۴- گروهی از آنها گفتند: چرا جمعی را اندرز میدهید که الله هلاک و یا به عذاب شدیدی گرفتار خواهد کرد؟ گفتند: معذرت و عذر خواهی به پیشگاه ربّ و پروردگار شماست و شاید تقوی پیشه کنند .

۱۶۵- وقتی پندهایی را که به آنها داده شد از یاد بردند نهی کنندگان از بدی را نجات دادیم و ظالمان و ستمکاران را به کیفر نافرمانی و فسق به سخت ترین عذابها گرفتار کردیم .

۱۶۶- و چون از ترک آنچه نهی شده بودند سر باز زدند به آنها گفتیم :بصورت بوزینه های مطرود در آیید .

۱۶۷- هنگامی که ربّ و پروردگارت اعلام کرد تا روز قیامت کسی را بر آنها بگمارد که بطور مداوم آنها را در عذاب سختی قرار دهد.بی تردید ربّ و پروردگارت زود کیفر کننده وبی تردید او آمرزنده ی مهربان است .

۱۶۸- آنها را در زمین بصورت گروههایی پراکنده ساختیم. گروهی صالح و گروهی ناصالح می باشند و آنها را به حَسَنات و نیکی ها وسیئات و بدی ها آزمودیم ُشاید باز گردند .

۱۶۹- پس از آنها بازماندگان ایشان که وارث کتاب شدند مطاع این دنیا را برگزیدند و گفتند :بزودی آمرزیده خواهیم شد. اما چنانچه به آنها مطاع مشابه دیگری برسد آن را خواهند گرفت .آیا در کتاب خدا از آنها میثاق نگرفتند که در باره ی الله جز حق نگویند ؟ و حال آنکه بارها آن را خوانده و آموخته اند و سرای آخرت برای کسانی که تقوا پیشه کنند بهتر است .آیا پس در این امر نمی اندیشند ؟

۱۷۰- براستی ما پاداش مصلحین و درستکارانی را که به کتاب خدا تمسّک جویند و اقامه صلاة کنند و نماز بر پا دارند هرگز ضایع نخواهیم کرد .

۱۷۱- و آنگاه کوه را همچون سایه بانی برافراشتیم که پنداشتند بر آنها فرو خواهد آمد .آنچه را به شما داده ایم به جد و با قوّت بگیرید و تعالیمش را به یاد داشته باشید تا شاید با تقوا و پرهیزکار شَوید .

۱۷۲- و آنگاه ربّ و پروردگار تو از پشت فرزندان آدمُ نسلها را بیرون آورد و آنها را بر خویشتن گواه ساخت، آیا من ربّ و پروردگار شما نیستم؟ گفتند: آری، گواهی می دهیم تا در روز قیامت نگویید ما از این غافل بودیم .

۱۷۳- و یا نگویید پیش از ما نیاکان ما مشرک بودند و ما هم فرزندانی بودیم بعد از آنها. آیا ما را به کردار باطلِ گرایان هلاک خواهی کرد ؟

۱۷۴- و آیات را چنین بیان میکنیم شاید آنها باز گردند .

۱۷۵- خبر وسرگذشت کسی را که آیات خود را به او دادیم ولی از آن جدا شد و شیطان به او دست یافت و از گمراهان شد، برای آنها بخوان .

۱۷۶- اگر می خواستیم او را با این آیات بالا می بردیم اما او به پستی گرایید و از هوای خویش پیروی کرد و مَثَلِ او چونان سگی است که اگر به سویش حمله کنی زبان از دهان بیرون می آورد و اگر آن را به حال خود فروگذاری باز هم زبانش را از دهان بیرون می آورد. این داستان کسانیست که آیات ما را تکذیب کردند. این داستانها را برای آنها بازگو کن شاید به آن بیاندیشند .

۱۷۷- چه بد مَثَلی دارند گروهی که آیات ما را تکذیب کرده ودروغ شمردند. آنها به خودشان ظلم وستم کردند.

۱۷۸- هر کس را الله راهنما باشد هدایت یافته است و آنان را که قانون او و مشیّت او گمراه سازد زیانکارانند .

۱۷۹- بی تردید گروه بسیاری از جنّ و انس را برای جهنم آفریدیم .آنها دلهایی دارند بی ادراک و چشمانی که با آن نمی بینند و گوشهایی که با آن نمی شنوند. آنان مانند چهارپایانند حتی گمراه تر از آنان. ایشان همان غافل ها هستند.

۱۸۰- نیکو ترین نامها و اسماء الحُسنی از آن الله است.او را بدان نامها بخوانید. کسانی که به تحریف نامها برخیزند ایشان را رها کنید. بزودی کیفر کردارشان را خواهند دید .

۱۸۱- از میان آنان که آفریده ایم گروهی راهنمای حق می شوند و براستی اجرای عدالت میکنند.

۱۸۲- کسانی که آیات ما را دروغ شمردند به تدریج از راهی که نمی دانند گرفتارشان خواهیم کرد .

۱۸۳- و به آنها مهلت میدهیم. بی تردید تدبیر من متین و استوار است .

۱۸۴- مگر فکر نکردند که همنشین ایشان آثاری از جنون ندارد. او فقط هشدار دهنده ی آشکار و مبین است .

۱۸۵- آیا در ملکوت آسمانها و زمین و آنچه را الله آفریده است ننگریستند ؟شاید پایان زندگیشان نزدیک شده باشد. بعد از آن کدام حدیث وسخن را باور می کنند ؟

۱۸۶- کسی که الله گمراهش کند راهنمایی ندارد و آنان را در طُغیانشان رها میکند تا سرگردان بمانند .

۱۸۷- در باره ی قیامت از تو می پرسند که در چه وقت واقع می شود؟ بگو: واقعه ای بس عظیم در آسمانها و در زمین است و فقط ربّ و پروردگارم می داند و جز او کسی وقتش رانمی داند و بطور ناگهان می آید. چنان از تو می پرسند که گویی از وقوع آن خبر داری .بگو علم آن نزد الله است ولی بیشتر مردم نمی دانند .

۱۸۸- بگو: من مالک سود و زیان خود نیستم مگر آنچه را الله و مَشی و قانون الله بخواهد. و اگر غیب می دانستم سود بسیاری برای خود فراهم می ساختم و هیچ زیانی به من نمی رسید. من فقط هشدار دهنده و بشارت دهنده ی مؤمنان هستم .

۱۸۹- اوست که شما را از یک تن واحد آفرید و همسر آن یک تن واحد را نیز از جنس و نوع خود او پدید آورد تا به او آرام گیرد و چون با او در آمیخت سبکبار شد و با آن بار چندی زیست تا گرانبار شد. آنگاه هر دو' الله را که ربّ و پروردگارشان بود خواندند که اگر فرزند صالحی به ما عطا کنی از شاکران باشیم .

۱۹۰- چون به آنها فرزندی صالح عطا کرد برای او شریکهایی از میان آنچه به آنها داده بود قرار دادند. الله از آنچه شریک او قرار میدهند، برتر است .

۱۹۱- چرا چیزهایی را شریک می گیرید که قادر به خلق کردن نیستند و خودشان مخلوق هستند .

۱۹۲- نه می توانند آنها را یاری کنند و نه خودشان را یاری می دهند .

۱۹۳- و اگر آنها را به هدایت دعوت بکنید از شما پیروی نمی کنند. برای شما یکسان است که آنانرا دعوت کنید یا خاموش باشید .

۱۹۴- بی تردید غیر از الله هر کس را که می خوانند بندگانی همچون شما هستند .اگر راست میگویید آنها را بخوانید تا شما را اجابت کنند .

۱۹۵- آیا پا دارند که با آن راه بروند یا دستهایی که با آن چیزی بگیرند یا چشمانی که با آن ببینند یا گوشهایی که بتوانند با آن بشنوند؟ بگو: شریکانتان را بخوانید چاره اندیشی کنید و مرا مهلت ندهید .

۱۹۶- بی تردید یاور و ولیّ من الله است که این کتاب را نازل کرد. او کارساز صالحین و شایستگان است .

۱۹۷- وآنهایی را که شما غیر از او میخوانید، نمیتوانند شما را یاری کنند و نمی توانند خودشان را یاری کنند .

۱۹۸- اگر آنها را به هدایت خوانی نمیشنوند و مشاهده می کنی که نگاهت میکنند اما تو را نمی بینند .

۱۹۹- عفو وگذشت را پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از گروه افراد نادان و جاهل روی بگردان .

۲۰۰- و اگر شیطان وسوسه ات کرد به الله پناه ببر، زیرا او شنوای داناست .

۲۰۱- بی تردید تقوا پیشگان و پرهیزکاران وقتی گرفتار وسوسه های شیطانی میشوند ’ الله را یاد می کنند و بصیرت می یابند .

۲۰۲- و برادرانشان در گمراهی ایشان می کوشند و کوتاهی نمی کنند .

۲۰۳- چون آیه ای برایشان نیاوری گویند: چرا نیاوردی؟ بگو: من فقط از چیزی پیروی میکنم که از ربّ و پروردگارم وحی می شود. این وسیله بینایی از طرف ربّ و پروردگارتان و هدایت و رحمت برای مؤمنان میباشد .

۲۰۴- چون قرآن خوانده می شود گوش کنید و ساکت باشید شاید مشمول رحمت او واقع شوید .

۲۰۵- ربّ و پروردگارت را پیش خود با تضرُع و خوف نه با صدای بلند در صبح و شب یاد کن و از غافلین مباش .

۲۰۶- بی تردید آنان که در پیشگاه ربّ و پروردگار تو هستند ،از عبادتش تکبّر نمی ورزند و او را تسبیح می گویند و برایش سجده می کنند .

پایان سوره شماره ۷ – سوره اعراف